

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitilor și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Apere sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru înști și fabrici — — — Lei 500

Mai mult nici că se poate!

Cu înfloare ne aducem aminte, de acele timpuri când stăpânitorii străne lațul, gata să stingă graiul românesc. De copilașii firavi, căsnindu-se să descifreze bucoavna ungurească, de învățătorii confesionali întonând cântece maghiare cu ochii în lacrimi și de coruri în surdina, a cântecelor românești, ce trăiau în gândurile lor.

De severitatea stăpânitorilor, în ce privește încadrarea vre'unui român în funcțiunile statului. Urmărit pas în pas cercetată fiecare cută ascunsă a sufletului, prigonit și săcăt, câștiga bucată de pâine într-o funcțiune, fără nici o importanță, în care activitatea fi eră limitată. Nu mai vorbim de limbă. Ar fi fost o crimă mare, pentru statul maghiar, dacă vre'un român strecurat în rândurile funcționarilor, n'ar fi știut limba și-ar fi pocit-o ca ungurii la noi astăzi.

Ne aducem aminte de toate aceste prigoniri, mulțumiți că astăzi suntem liberi într-o Românie întregită, în casa noastră unde putem face ce vrem, ne conducem cum poftim și totuși nu putem să ne bucurăm așa mult.

În multe birouri doar numai pe placardă stă scris: „vorbiți românește”. Străinii stau înfiți în slujbe, ca și înainte și schimonosind limba românească de n'o mai înțelegi. Și doamne dragă toți aceștia se zice că au dat examene!

Multe din satele noastre au înfăptșarea vremurilor de odinioară. Învățătorul și preotul luptă tot cu sovietismul notarului, medicului, judecătorului, inginerului ce sunt tot străini.

„Curentul” din 13 Oct. semnalează faptul dureros. Cercetarea se face în județul Arad, unde avem atâția români. Luăm ab litera:

„Din 21 comune românești aparținătoare plasei Târnavel, 16 au în fruntea lor notari unguri. Inginerii căii ferate Arad—Brad sunt toți străini. Medicul plasei e străinul Rosenberg.

Se dă apoi ca exemplu comuna Ineu cu 9000 locuitori români, enumerându-se funcționarii principali:

„Notar: Nagy József (un ungur care nu știe nici azi românește). Medic comunal: Hegedűs; Medic de plasă: Hirsohn (din Basarabia) Șef de ocol: Farkas László; Șeful spitalului: Balogh Ernő; Directorul institutului medicopedagogic: Csapó György (ce în ciuda soartei și-a schimbat numele în Căpărar). Din 7 profesori câți sunt la institut numai doi Români: dnii Pavel Dârlea și Dimitrie Moldovan.

(Din acești doi Români, n'ar putea conduce unul institutul?).

Inginer al sindicatului Crișul: Burghardt; Inginerul Canalul Morilor: Csepregy Zoltán; Farmacist: Holitska...”

Se mai amintește că din 21 concesiunilor de cărbuni, numai una o are un român: Luca Mihailu. Ce-o fi în celelalte sate?

Iată dar, domnilor oginda adevărată. Sate românești conduse de: Rosenberg, Nagy, Hegedűs, Hirsohn, Farkas, Balogh, Csapó, Burghardt etc. N'avem noi elemente capabile să ne înlocuiască acești străini? Licențiații noștri se vaită că mor de foame cu diplomele în buzunar, lumea se alarmează de atâta proletariat intelectual și totuși... nu se găsește un medic român să fie medic de comună sau plasă, un judecător român să fie un șef de ocol, un notar român să conducă o comună, un inginer român să se îngrijească de pământul țării sale și un profesor din cei doi profesori români, să conducă un institut de așa mare valoare.

Sunt și totuși tolerăm. Imprejurările sunt de așa natură, că un străin merită mai mult decât un român. Mai marii noștri și-au pierdut încrederea, după cum și Turcii și-au pierdut odată încrederea în domnitorii români și ne-au trimis grecii din fanari!

Și dacă pe acești străini i-am întrebat: „sunteți mulțumiți?” c'o strămbătură de nas, și-ar replica fără frică și rușine. „Nu!”

Și dacă la acești străini le-ai strânge șurubul, trimițându-i la plimbare, să-și găsească aevea mulțumirea s'ar strânge, s'ar agita și tocmai la Liga Națiunilor ar ajunge cu jaiba în proțap. (Căci sunt în stare să se ducă și pentru un pul de gălnă!) Orl, dacă prin vre'o minune, ne-ar peri din suflet duloșia, bunătatea și... învărteala și le-am spune scurt: „Catrafusele” nu cred că ne-ar păsa așa de mult de Liga Națiunilor.

Cine n'are dreptul să deretice în casa lui?

...Dar cum nu prea ne doare, că înfruntea satelor noastre e un român sau un străin, că în birourile noastre nu prea se vorbește românește, că limba noastră la altă înfățișare când ascuți funcționarul statului și că învățătorii și preoții au de tovarăși pe asupritorii de eri, tolerăm, îngăduim. Îngăduim așa numai de dragul celor de sus, ce i-au pus, ce le-au dat puterea și în mâinile cărora stau destinele și fericirea țării noastre.

Mai mult nici că se poate!

Gheorghe Atanasiu.

N. B. Nimerit ar fi dacă domni învățători și preoți, ne-ar trimite numele străinilor și românilor funcționari și cu concesiuni, din satul unde fiecare apostolește, pentru a putea stabili procentul de străini și gradul nostru de îngăduială.

Plânge poporul.

„Munții noștri aur poartă, Noi cerșim din poartă'n poartă”...

Bogățiile țării noastre sunt nenumărate și cu toate acestea mulțimile de cerșetori sunt infinite.

Pădurile gem de lemne, dar sobele celor lipsiți stau reci, luni întregi, cei săraci neavând cu ce-și încălzi măduarele, iar cei infirmi în urma măcelului universal, n'au cu ce-și alina suferințele trupului sfârticat și ciuruit de schije obuzelor dușmane. Nu, pădurile nu sunt ale lor, ci ale celor ce le exploatează în mod barbar, ele nu sunt domeniile celor ce au udat rădăcinile pădurilor cu sângele eroic, ci sunt domeniile celor ce le prăpădesc și le fură, făcându-și averi fabuloase din care se înfruptă fizionii cearlstoniști și gunoarele feminine, ce se tăvălesc pe pernele automobilelor și se scaldă în șampanie.

Lanurile sunt îmbelșugate și pline de rod, dar țărâna hrănită de moaștele martirilor, e terenul pe care cresc cereale de export a celor mari și puternici, cari transformă stințenla aurului menit să potolească foamea mulțimilor, în aurul sunător prin care ei câștigă și mituesc totul. Iar bucată de pâine a celor flămânzi e zmulă și încărcată în mii de vagoane, ce trec granițele și le produc sacii de bani.

Văduvele celor ce și-au făcut datoria, jertfindu-se pentru fericirea celor rămași, se zbat în ghiarele mizeriei, întreținută de hrăpăria celor ne-

lipsiți, iar rugile mamelor amărate sunt țipete zadarnice, ce se lovesc de porțile zăvorâte a celor ce viețuiesc în orgii și chiar hohotesc sarcastic, privind sinistru defilare a mulțimilor plecate și neputincioase, lipsite de toate.

Ei nu se îndură și nu simt mila față de cei umili și slabi. Capetele lor sunt amestecate în căutarea soluțiilor de câștig și în socoteli meschine, nu mai au timp să deschidă, măcar odată, hambarele lor celor săraci...

Ei își mângâie satisfăcuți burțile pline și-și zornăie banii în casetele toxice.

Pe când afară e frig și sărbătorile se apropie, ușile lor sunt închise colindătorilor senini și naivi, ce aduc pacea și mulțumirea bunilor creștini. Ei nu pot suferi copiii celor pe cari i-au ucis. Uneori își aduc aminte de ziua răfuell...

La ei, e cald, e blse, mesele gem încărcate, scaunele plâng sub mârșavii ce le apasă...

Afară se sgriburesc săracii, dornici de pâine și calcuș, înăduntru veghetează cei cari nu știu decât să fure și să ghițuiască.

Bogățiile țării noastre sunt nenumărate, dar ele sunt îndesate numai în pungile groase și pline de bancnote; cei necăjiți nu se pot înfrupta din ele!

Cei slabi nevoiași nu au dreptul la

nimic! Numai cei cari au odihnit și au fugit dela datorie sunt azi fericiți că-i cei jertfiți și căzuți numai pot, iar voinicii de odinioară nu mai sunt decât schizozii de acum, pe cari-i lovesc și-i alungă ca pe câinii!

La masa bogățiilor noastre nu stau decât străinii și paraziții lui Iuda!

Onorurile se dau numai celor ce vin ca oaspeți la noi, cei cari sunt „străini civilizați”; numai ei sunt demni a putea conduce destinele țării, noi suntem proști și incuși, necivilizați! Răsvrățiți sunt puși în cămașa de forță și zăbreliți, iar cei ce se gudură se bat pe ciolanele aruncate.

Festivale, serbări, serate, spectacole banchete abundă în țara noastră, dar la ele nu participă decât cei cu punga mare, cei cu blazoane și demnități; la mesele de banchet nu stau decât să se îndoaie cel sătul, serbările se dau în cinstea celor „glorioși și... bănoși...”

Eroii luptelor trecute sunt umbrele mumificate și zăvorâte în cărțile sarbede. Numele lor este evocația ocazii de către oratorii pîgăși de carton, în triviale „discursuri”...

Teatrele nu mai sunt frecventate decât atunci, când pieșele nu sunt plicticoase, iar la cele clasice (Shakespeare, Goethe, Schiller, Hugo, etc.) rămân goale sălile.

În schimb „Cărăbușul” lui Tânase geme de lume. (Rușinel N. R.)

Cocotele, în gesturi și mișcări scârboase, sunt aplaudate frenetic de admiratorii abiați și stupizi, iar cei patru sute de „actori” se frământă, în dansuri scârnavo și'n scene pornografice imorale.

Străzile gem și hurulesc sub pașii molateci ai „gătanilor” și-a „cavalerilor ciocanului”, pe când țara geme și se scaldă în lacrimile celor ce se sbat în mizerii și lipsuri.

Cel în cari poporul își pusese speranța pe-o clipă, dau dovada unor ageri mănuntori de lei, încasați dela jidanii perversi și stupizi, iar dreptătea pe care o evocau, e sărăcia în care au aruncat mii de familii românești!

Timpul înalntează, iar odată cu el se înmulțesc cei necinstiți, pe când poporul se sbate în spasmi unei agonii apropiate. Sărăcia și foamea ofilesc vîlăstarele națiunii!

Dar odată totul va dispărea, căci și ziua cea mare se apropie, ceasul răspunderi va bate lung și sonor în piepturile celor conștienți și cinsiiți, iar legiunile mîntuitoare vor răscări cu armele'n mîni și vor zdrobi pe cei netrebniți!...

Țara va surăde fericită sub guvernarea legalității, cinstei, moralității și culturii naționale, poporul va înalța imnuri de slavă către Dumnezeu îndurător, iar cei vinovați se vor sterge de pe pământ, ca vedeniile mohorâte acălate în lumina fericirii. Ei vor dispărea și numai cenușă se va alege din ei cenușă pe care o vom spulbera în largul pământului!

Atunci poporul fericit și mulțumit va munci pentru țara puternică și mare care va fi România!.

Dea Dumnezeu ca acel ceas să bată cât mai degrabă, căci plânge poporul!

Tiberiu
Glas din tînăra generație

Suntem netoleranți?

Intreagă presa, atât din țară cât și din străinătate pusă fiind în serviciul cahalului jidovesc strigă cât o ia gura, că Românii sunt netoleranți și că Românii se poartă cu minoritarii în mod barbar.

În schimb, ce vedem noi Românii care suntem acuzați de netoleranță, că se petrece în țară la noi? În cele următoare voi examina situația minorităților din țara noastră în mod de tot obiectiv, iar la urmă voi arăta starea fraților noștri din țările pe unde se află.

Incep cu Maghiarii — Acești compatrioți rămași la noi din fosta monarhie, își au Bisericele, Liceele, Seminariile, școlile primare cu drept de publicitate și subvenționate de stat. Ce e mai mult sunt anumite secții maghiare pe lângă școalele statului, pe care le susține în întregime Statul. Au profesioniști lor liberi, au prăvăliile, fabricile, atelierele, și băncile lor unde își fac afacerile fără nici o restricție. Avem și azi un număr foarte mare de funcționari, moșteniți dela fosta stăpânire, prin toate oficiile publice. Au partidele lor politice și deputații lor în parlament.

La fel se prezintă și situația minorităților germane, sârbești, grecești, bulgare, ruse și turce.

Nu tot astfel este situația fraților noștri din Ungaria, din Jugoslavia, din Grecia, din Bulgaria, și din Rusia. În aceste țări vecine cu care avem convențiuni de reciprocitate, elementul românesc este persecutat. Nu i se admite școale românești. Pe credincioșii bisericii noastre li ademenește sau îi forțează să treacă la alte Biserici. În Valea Timocului din Jugoslavia unde trăiesc Români în mase compacte, n'au nici măcar preoți Români. În Grecia au fost închise și Bisericele și școalele pe care le întreține Statul român.

Prin fabricile, atelierele și prin birourile dela noi misună cu anii o sumedenie de funcționari și de meseriași așa ziși „specialiști” cu pașapoarte.

Am lăsat la urmă minoritatea, care n'are patrie și cu ai cărei compatrioți țara noastră nu are legături de reciprocitate: **aceștia sunt Jidanii**. Referitor la acest neam, constatăm, că dela unire încoace, s'a tot sporit, când pe neobservate când în mase compacte, această sporire se observă și azi. Suntem cu alte cuvinte în plină invazie lentă-ascunsă jidovească.

Dacă noi Românii am fi netoleranți, cum se explică faptul că toată puzderia de streini ne invadează țara?

Noi știm că de rău și de netoleranță fug și animalele cele mai inferioare și mai puțin pretentive. Dar omul deprins cu anumite comodități, confort și trai bun?

Ca să scot și mai puternic la iveală, prea marea noastră **tolerantă** amintesc, un singur fapt. La noi nu există proces de spionaj, de conspirație, de contrabandă, sau de fraude mai impor-

tante unde instigatorul sau profitorul să nu fie **jidan**.

Având în față aceste constatări, te rog judecă singur iubite cititor:

Suntem sau nu suntem toleranți?

Pentru întregirea acestei comparații mai amintesc pățania unui meseriaș român pornit spre America cu dorul după un câștig mai bun.

Neagu Gh. căci așa se numește meseriașul din Lupeni despre care este vorba, a plecat în 1926 cu forme în regulă la America dar deoarece n-a avut un angajament precis la vre-o fabrică sau vre-o întreprindere, n'a fost lăsat să calce pe pământul Americii.

S'a angajat ca fochist pe un vapor ce mergea în Turcia aici a debarcat și s'a angajat la o fabrică de mobile, unde era apreciat pentru destoinicia sa. După două luni de ședere a fost somat să părăsească Turcia. Zădarnice au fost intervențiile patronului până la Șeful Statului Kemal Pașa. După o călătorie îndelungată ca fochist prin India, nordul Australiei, Madagascar unde s'a îmbolnăvit a ajuns în Marsilia ca bolnav. Însănătoșindu-se, s'a angajat într-o fabrică de unde a fost scos de jandarmierie, abia după trei zile sub motiv că streinii nu pot căpăta de lucru. De aici cu un vapor belgian a ajuns în Belgia unde s'a câștigat un angajament într-o fabrică dobândind repede aprecierea patronului. Și de aci a fost scos din lucru de poliție pentru același motiv ca și în Franța că streinului nu i se dă de lucru, amărât de cele petrecute, bietul Neagu s'a înapoiat la Lupeni cu constatarea că tot mai bine e acasă.

Răspunde iubite cititor noi suntem netoleranți? sau aceia, cari ne batjocoresc, în frunte cu jidanii?

Întâmplare

DI. AL. NEGURĂ poet și funcționar C.F.R., a citit versurile la festivalul societății funcționarilor din care face parte.

Un gardist, găsind pe stradă
Pe-un biet om intoxicat
Ce zăcea trântit grămadă,
La spital la transportat.

Medicul cu iscusință,
Depunând un zel cum rar
Mai găsești la vre-o ființă,
L-a trezit la viață iar.

Întrebându-l: ce substanțe
L-au adus în ăst hal trist?
I-a răspuns: „citit-am slănjă,
De poetul cheferist!”

Foxterier

ROMÂNII

Boicotați JIDANII și toate societățile, prăvăliile și birourile lor.

O răfuială cu Părintele Iosif Trifa.

Toți aceia cari vor vedea acest titlu își vor zice — de cele mai multe ori bucușori — oare cum va înjura acest scriitor pe susnumitul slujitor al altarului numit în fruntea articolului?

Pentru liniștea tuturor, atât a prietenilor, cât și a dușmanilor, Bisericii noastre, le spun dela început că nu pofta înjurăturilor, ci durerea pentru suferințele poporului din care și eu fac parte, m'a pus să scriu.

Citesc de mulți ani și cu mare atenție, gazeta „Lumina Satelor” pe care o scoate Părintele Iosif Trifa din Sibiu, cu gândul să lumineze pe țărani român, să-l izbăvească de multele pătimi, ce-l robește, să-l facă bun credincios și gata de luptă pentru învățăturile Bisericii Creștine. A înființat și o „Oaste a Domnului” al cărui căpitan este, iar acum mai nou a început o „răscoală” pentru a scăpa de sub „ocupația streină”.

Părintele Trifa zice, că „după ce am scăpat de jugul străinilor, al nemților, al ungarilor și al rușilor, am ajuns sub „altă ocupație” sufletească streină, am ajuns sub „ocupația păcatelor și stricăciunilor sufletești” iar vrăjmașul este deavolul „stăpânitorul veacului acestuia” care își are împărăția iadului, pe seamă căreia își „recrutează” cătanele ei din rândul celor păcătoși (bețivi, desfrânați, etc., etc.) sunt tot atâți brazi soldați ai deavolului. Mai departe ne povestește despre prăpădul „Sodomei și Gomorei asupra cărora Dumnezeu a trimis foc și pucioasă pentru păcatele locuitorilor acestei cetăți, cari beau, chefuliau, păcătuiau, cumpărau, vindeau, clădeau, înșelau, mințeau”.

Iar în urmă ne povestește despre „Șarpele din grădina Edenului care pânzește azi din sticla cu alcool și este izvorul tuturor rautăților: sudalme bătăi, omoruri, desfrânări etc., etc.” În p'idele lui Solomon se găsește învățătura: „Nu te uita la băutura când face spume în pahar, alunecă ușor, dar pe urmă mușcă ca un șarpe și înțepă ca o viperă”, cu ajutorul alcoolului, șarpele deavol bea vraga cea trupească și sufletească a omului”.

Toate acestea știri se găsesc în Nr. 42 din 14 Oct. 1928 a gazetei „Lumina Satelor” și le-am citit cu aceeași atenție și interes cu care le vor fi citit și „Ostași” părintelui Trifa. Dar stau nedumerit și mă întreb, unde este acel deavol contra căruia trebuie să lupt, ca ostaș? Deavol sau Șarpe care pe ține sub ocupație, care ne îndeamnă la păcate, la desfrâu, la fărâdelegi, la necinstirea Bisericii și a slujitorilor ei, la călcarea legilor, la distrugerea armatei și a familiei, unde se găsește? Ca să-l distrugem?

Ei bine, iubite cititor, părintele Trifa nu ne spune, nu ni-l arată pe dușman — nu știu — nu-l cunoaște sau îl este frică să-l descopere! Dacă nu-l cunoaște, este trist lucru și neiertat unui slujitor al Altarului — lăta de ce

Mântuitorul Hristos a zis către Jidovi: „Vol fii deavolului sunteți și poruncile lui împliniți”.

Îl este frică să-l descopere pe deavolul? Și mai dureros lucru pentru un căpitan al „Oastei Domnului” care a început o „răscoală” și duce război contra unui dușman pe care n'are îndrăzneală să-l descopere.

Iată „războiul” pentru care trebuie să mă lupt Părintele Trifa dela

Pornind dela cuvintele Mântuitorului către Jidovi

„Vol fii deavolului sunteți și poruncile lui împliniți” vă întreb cinstiți țărani și ostași ai Domnului, au cine ne-a crotropit scumpa noastră țară, dela Unire încoace? Cine ne îndeamnă la păcate și la stricăciuni sufletești, cum le zice Părintele Trifa, la neascultarea învățăturilor Bisericii și a Preoților? Cine ne îndeamnă zilnic prin zecile de mil de căruimi să fim bețivi, să trăim în desfrâu? Cum se numește șarpele care ne îmbie la tot pasul sticla cu spirt prefăcut, pentru ca să ne bea vraga trupească și sufletească?

Cine a sărăcit pe Maramureșeni, otrăvindu-i cu spirt, jefuindu-i de averi, umplându-i de boale trupești și lăsându-i pe drumuri muritori de foame?

Cine a devastat pădurile Moților? Care diavol suge vraga fraților noștri din Bucovina, din Basarabia, din Moldova și din toate orașele țării noastre? Cine cumpără pe prețuri de nimic produsele țăraniului român și îl vinde lucrurile prelucrate cu prețuri grozave de mari?

Cum se numesc diavolii, care în timpul războiului ne-au vândut țara, dușmanilor — ca Iuda pe Hristos — trădând-o, șpionând-o și jefuind-o? Iar acum când cu ajutorul lui Dumnezeu și cu prețuri jertfelor Românilor țara s'a întregit, caută s'o submineze, s'o distrugă, introducând comunismul, bolșevismul și toate sectele religioase?

Oare nu tuturor acestor întrebări putem răspunde cu un singur cuvânt **Jidanii** fil Deavolului?

Atunci pentru ce nu le spun pe nume dușmanilor noștri Părinte Trifa? Care este rațiunea Sfinției Tale, de te ascunzi după deavol pentru toate suferințele bravului popor?

Ori doară calitatea d-tale de Preot și de căpitan al „Oastei Domnului” nu te obligă să arăți pe dușmanul neamului și al Bisericii noastre pe Jidovi care în toată ziua și cu orice ocaziune rostește porunca talmudică.

„Tob toif selegoim harog” pe cel mai bun dintre creștini ucide-l?

Pentru clarificarea situației al cuvântul părinte Trifa?

Petroșani, 14. X. 928.

Ștefan Penes.

S'a dus vara...

S'a dus vara, vara dragă, cu nopți pline de visare
Cu pădurile nverzite, cu câmpurile în floare.
Cu-adieri ce te îmbată, cu cântări de păsărele,
Cu suras de raze calde, cu scîlpirile de stele...

S'a dus vara... iară toamna 'mbătrânită
'ncet coboară,
Aruncând vâlul de moarte, ce atîta ne'nfloară.
Păsările îngrozite'n alte țări își lau de-azi sborul,
Iar prin stînci „nemângăiat,” plînge 'nfiorat izvorul...

Cluta

CREMA DE FAȚĂ
„MARGIT”
De vânzare pretutindeni

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca

GLUMĂ.

Propagandă contra alcoolului La o ședință a ligii antialcoolice, un doctor ține o conferință:

— Alcoolul omoară, domnilor, alcoolul înnebunește pe om, alcoolul distruge!

Am să vă dau un exemplu convingător: am luat un purcel și l-am dat să bea 100 grame de alcool. Ei bine, domnilor, purcelul a murit imediat!

— Foarte bine că a murit! alcoolul nu e făcut ca să-l bea porcii! replică din sală un bețiv notoriu.

Nu de mult marele socialist din Belgia, Wandervelde, ținând o conferință contra alcoolului spunea: „ulte chiar și animalele știu că apa este mai bună decât alcoolul, căci de... dacă un măgar setos ar afla două vedre una cu alcool alta cu apă, ce credeți la care s'ar duce, din care ar bea?”

„Din vatra cu apă”, răspunde publicul.

— „Și oare de ce?” întreabă mai departe dl conferențiar

— „Fiindcă este măgar” răspunde în gura mare un bețiv.

PREA INCET!

— Ce mai faci, Costică, nu te-am văzut de un secol?

— Vai de capul meu, am eșit acum o săptămână de la Văcărești!

— Dela Văcărești?!... Dar ce ai făcut mă?

— Am mers prea încet cu automobilul!

— Prea încet?!... Vrei să spui prea repede?!...

— Nu dragă, prea încet!... Mergeam atât de încet, încât m'a ajuns proprietarul mașinei pe care o furasem!

SCRISOARE RECOMANDATĂ

Ghță, ordonanță la un maior din str. Fântâneli, se duce la poștă cu o scrisoare recomandată pe care l-a dat-o stăpânului său:

— Uite scrisoarea asta recomandată și poftim și zece lei pentru mărci.

Funcționarul o ia, o cântărește și pe urmă spune soldatului:

— E prea grea! Trebuie să i mai pui o marcă de cinci lei!

— Ce vorbă e asta? răspunde Ghță. Dacă e prea, grea înțeleg să-i pui o marcă mai puțin, dar nu mai mult, ca să fie și mai grea!

Se zice:

Că în Moscova apare un ziar — primul ziar — țigănesc, care ca și guvernul unguresc îndeamnă pe fiul lui Faraon ca să abdică de viața lor pribeagă, să se așeze stabilească în comune etc.

Va fi greu să se poată decide la așa ceva, fiindcă și el fiul lui Faraon ca și cel al lui Iuda se cred de „popor ales” și vor să domineze lumea întreagă, pentru acea sunt și azi 2 popoare nomade: jidanii și țiganii.

Că porumbul cucuruzul importat din alte țări a fost examinat și s'a aflat că este stricat și nu poate fi folosit ca nutreant decât pentru vite.

Iată cum voia să ne hănească sau mai bine zis să ne umplă de boale strălănătatea cu porumb ranced și amar prin concursul jidanilor importatori, car la rândul lor ar fi tras câștig gras și în cazul acesta diu boala țărănușului otrăvit.

Că dl ministru al Instrucțiunii Dr. Angelescu a pus un pariu cu dl Pan Halipa fruntaș basarabean național-țăr, că va construi pe banii lui în Chișinău o școală primară cu 20 milioane dacă va cădea guvernul mai înainte de 1 Decembrie, iar la caz că nu cade dl, Pan Halipa va da o masă-banchet.

Noi am voi ca dl Dr. Angelescu să piardă rămasăgul, că ne-am alege și cu o școală frumoasă și de sigur și cu un banchet dat de dl Halipa de bucurie că va ajunge el ministru.

Că doi agenți ai poliției din Satul mare au trecut în Cehoslovacia și s'au îmbetat ca porcii (porcii nici o dată nu se îmbetă!) s'au îmbetat „tun” (da tun beat cine a mai văzut?) în fine au beut ei așa, mai mult decât trebuia.

Pacostea a fost că tocmai în noaptea aceea a fost spartă o drogherie și cei dinți arestați au fost agenții polițienesci români Ghergiceanu și Borgovan, cari, natural, după ce s'au legitimat, au fost puși în libertate.

Li s'a dat însă ocaziune ziarelor dujmane ungurești ca să-și poată bate și mai mult joc de autoritățile și de neamul românesc.

Informațiuni.

D-nii abonați sunt rugați a ne trimite costul abonamentului

O mare nedreptate li se face funcționarilor ceferiști din Micălaca nouă, reducându-li se adaosul de scumpete cu 650-1000 Lei lunar sub motiv că locuiesc în provincie.

Azi toată lumea știe, prin urmare trebuie să știe și forurile superioare C. F. R. că Micălaca nouă este în strânsă legătură cu orașul Arad, face parte integrală din oraș și toți locuitorii ei se aprovizionează cu alimente etc. de pe piața Aradului, ca și oricare locuitor din centrul orașului, prin urmare nu-l leg 1, nici cinsti să detragi pe nedrept sute de lei din leașa mizerabilă ce o capătă un biet cheferist!

Rugăm autoritățile competente să intervină pentru încetarea acestei nedreptăți!

În zilele de 25-28 Oct. se va ține în Arad congresul misionarilor din toate eparhiile ortodoxe din țară congres organizat de P. S. Episcopul Grigorie al Aradului.

La congres vor lua parte nu numai misionarii ci și m. l. arhierii și foarte mulți preoți. Se vor ține conferințe, servicii divine publice, predici, mărturisiri și cuminecări precum și procesiuni la catedrală și la mănăstirea Hodoș-Bodrog.

În cele mai multe părți ale țării a nins dar zăpadă mai groasă abia a căzut așa că sigur se va topi toată și vom avea apoi o toamnă lungă și frumoasă.

Comitetul de direcție al partidului național-țărănesc s'a întrunit în 15 Oct. și după constatare a votat o moțiune în care între altele spune „Partidul n-ț se vede nevoit să declare din nou că parlamentul actual nu reprezintă Națiunea (parcă el o reprezintă N. R.) n'are îndreptățirea să încheie împrumutul și hotărârile sale nu leagă Națiunea etc.”. De ce nu sunteți mai serioși d-lor naț. țării?

Noi credem că prin altfel de fapte ar trebui să vă arătați dragostea de țară și neam nu prin agitații nefolositoare, prin votarea de moțiuni și declarațiuni contra guvernului. Puneți-vă de lucru serios, înființați case naționale, culturale, biblioteci, cooperative sătești, bănci populare și tot felul de asociații pentru ajutorarea materială a bieților țărani, funcționari și muncitori și pentru luminarea și cultivarea lor.

Aveți teren de muncă destul ca membrii prin consiliile de adm. a băncilor, consile județene, municipale etc. etc.

Aveți organizații puternice faceți-ceva prin ele și pentru ele și Neamul românesc înțig, căci să faci fapte bune, să ajuți poporul se poate și fără să fi momentan ministru sau prefect de județ, dar se pare că lipsește voința, lipsește munca desinteresată și mai presus de toate dragostea adevărată de neam și țară. M. D.

Sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare (Parlament și Senat) s'a deschis în 15 cor. Au fost de față Membrii Inaltei Regente guvernului, diplomații străini, parlamentarii etc etc

După parada obișnuită Prințul Regent Nicolae a citit m-sajul Regel, care cuprinde proiectele de leg., cari se vor dezbate în această sesiune. Opoziția n'a fost de față. Este vorba că după ce se va alege Biroul să se ia o scurtă vacanță parlamentară până la începerea discuției la mesaj

Nicăiri nu se poate cumpăra marfă de textile, bumbac, misir și mărunțisuri mai eftin și calitate mai bună decât la

MATEI GOGOLAK
Siria

PRIMARIA
Comunei Glogovaț
PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință publică că licitațiunea pentru edarea construirii și reparării gardului la școala de stat din Glogovaț se va ține în 3 Noembrie 1928. ora 9 a. m. în localul primăriei în conformitate cu dispozițiunile art. 72 | 83 a legii Contabilității Publice.

Suma devizului se urcă la lei 15.000.

Glogovaț, la 27 Septembrie 1928.

Comitetul Școlar Rural din Glogovaț
No. 1119—1928

PRIMĂRIA
Comunei Pădureni.

Publicație de licitație.

Primăria Comunei Pădureni Erdeș, Jud. Arad în urma hotărârei consiliului comunal No. 19 din 21 Septembrie 1928 aduce la cunoștință publică că ospătăria, proprietatea comunei „Hotelul Central” dimpreună cu toate apartamentele, se va da în arenda prin licitație publică pe restul de 3 ani, începând dela 1 Ianuarie 1929, până la 31 Decembrie 1931 în ziua de 10 Noembrie 1928, ora 10 a. m. în localul Primăriei Comonale.

La licitațiune se poate concura, numai cu oferte închise și sigilate.

Concurenții vor depune înainte de începerea licitațiunei un vadiu de 10.000 Lei, în numerar ori în efecte de Stat la caseria comunei.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu Art. 72-83 din Legea contabilității publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea în localul Primăriei comunale, între orele oficiale în fiecare zi

Pădureni la 24 Septembrie 1928.

Primăria.
No. 800—1928.

A sosit

Cele mai ieftine și moderne
Ghete la magazinul

Marcu Bota Arad, Bdul. Reg. Ferdinand 27.

Pantofi negri dela . . . Lei 480—

maro 680—

de dame 460—

ghete pentru copii 180—

pentru funcționari și elevi 10%
reducere din prețurile de galantar

Oroloage și bijuterii
cu cele mai ieftine prețuri
se capătă la firma
Csáky

Arad visavisi cu biserica lutherană

Ce face spertul și neamurile Ierusalimului.

Ca un umil adsolvent de școală normală, mă presint și eu Revizorul din Deva, pentru a mă interesa și solicita un post pe Valea Jiului. Prea onoratul Revizor e absent. Rugând pe Dl secretar, două consultarea unui catalog provizoriu, îmi comunică că este un post vacant în Petroșani.

Fac petiție pentru acest post de învățător. Hop! peste vre'o 10 minute, iată și așteptatul dl Revizor. Îi presint cererea pentru a o excedia Inspectoratului din Sibiu, după cum se cere pe cale ierarhică. Citește două fraze și când dă cu ochii de Petroșani „turtă'n spuză” nu e loc, nu e loc! Dar cu ce voce îmi răspunde, ce atitudine mai ia, de nici ludovic al XIV, nu cred să fi făcut asemenea, de-is'ar fi prezentat un simplu om de rând. Cu voce blândă îi răspund. Dle revizor, Dl secretar, mă încredinț după consultarea unui catalog a posturilor vacante din J. Hunedoara, că în Petroșani e loc vacant.

— Ce, ce știe Dl secretar, el nu știe nimic, nu este, nu este, ia-ți cererea și te cară!

Vai gândesc eu acesta se poate acum a venit de prin Africa și poate încă n'a mai stat de vorbă cu vre'un alb. Vin îndărăt și spun rezoluția Dlui secretar. Dânsul îmi răspunde ce să fac, mai mult nu-ți pot face decât să-ți spun că în Petroșani e loc vacant!

Pe coridor cine-l? Un fost coleg de

școală. Îi spun întâmplarea și îmi răspunde plin de amărăciune „de iscăleai chitanța salariului pe două luni în favoarea respectivilor, d. revizor aveai postul în mână!” Mă dusei la Inspectoratul, Timișoara, sperând că acolo nu se va face așa, căci să fi mers până în Sibiu n'aveam parale.

La Timișoara de spert, n'am ce zice dar neamurile Ierusalimului dela ora opt până către 11, nu mai încetau cu intrările și ieșirile, iar noi vre'o 500 recurenți trebuia să ne sufoăm într-o căldură extraordinară. Aci abia prinsel un post într-o comună sărăcieasă, dar nici aceea nu-i a mea. Ministerul, e vorba, ar fi numit pe acel inv. cari au făcut milităria, în posturile acelor cari n'au făcut milităria și așa, trebuie să mă muțimesc eventual cu un post de suplinitor — dacă va fi atât de generos Dl revizor Olariu să mi-l dea — eu, cu o conduită și diligență în studii, întâiul.

Iată, dar, în țara spertului și neamurilor din Ierusalim, expus a rămâne după o trudă de șapte ani pe băncile școalei fără o coajă de pâine.

Rușine celor ce fac fapte de acestă murdare și celor superiori, dacă n'or interveni pentru pedepsirea subalternilor de această pănură. Ce scriu pot dovedi și'n viața viitoare și la judecata de apoi, decum aici pe pământ.

N. D.

expus de a rămâne fără pâine.

PRIMĂRIA

Comunei Rovine jud. Arad.

No. 1388—1928.

PUBLICAȚIUNE.

Se publică spre cunoștință generală, că în ziua 29 Decembrie 1928 se vor ține la această primărie următoarele licitațiuni publice:

I.

La orele 8 pentru vinderea mobilierului vechi și nefolosibil în birouri: scaune, mese, dulapuri, tablouri, cadre vechi, imprimate și tot felul de hârtii selecționate din arhiva primăriei comunale.

II.

La orele 8 și jumătate pentru vinderea alor 2 cai scoși dela serviciu, 6 vieri și 3 tauri neapți pentru prăsiere în comuna noastră.

III.

La orele 9 pentru cumpărarea alor 100 m/m porumb, 100 m/m ovăs, 20 m/m orz, 50 m/m tărâțe 100 m/m pae de grâu și 2000 snopi tului de porumb, furage necesare la alimentarea cailor și animalelor de prăsiere ale comunei în anul 1929.

IV.

La orele 9 și jumătate cumpărarea alor 6 vieri și 3 tauri de prăsiere și 2 cai necesari cărușiei comunale în anul 1929.

V.

La orele 10. pentru cumpărarea unei căruțe pe seama comunei, repararea trăsurilor, căruțelor, harnașamentelor, recvizitelor de pompierit și potcovirea cailor și armăsarilor comunali — în anul 1929.

VI.

La orele 10. și jumătate pentru cumpărarea pomilor, arborilor și copacilor necesari pentru plantat pe străzile și în parcurile comunei în cursul anului 1929.

VII.

La orele 11. pentru cumpărarea lemnului, fierului, scândurilor, cimentului, tuburilor de ciment și varului necesare reparațiilor fântânilor, podurilor, șanțurilor, edificiilor, căruțelor, trăsurilor și pompelor de incendii comunale în anul 1929.

VIII.

La orele 11. și jumătate pentru compactarea registrelor și cărților de legi și specialitate, asemenia pentru furnizarea hârtiei, imprimatelor și recvizitelor de scris necesare primăriei în anul 1929.

IX.

La orele 12. pentru furnizarea alor 250. m. lemne de foc pe seama primăriei școalelor și locuințelor notariale și soră de ocrotire pe anul 1929.

X.

La orele 12. și jumătate pentru furnizarea mobilierului necesar primăriei comunale în anul 1929 și anume: mese, scaune, postavuri pe mese, prosoape, șterguri, lampe, becuri și diferite alte mărunțșuri necesare gospodăriei comunale și cari se pot vedea în tabloul afișat la această primărie.

XI.

La orele 14 pentru confecționarea uniformelor, încălțămintelor și echipamentului necesar în anul 1929. garzilor și servitorilor comunali.

XII.

La orele 14. și jumătate pentru reparațiunile mărunte, ce se vor ivi din caz în caz în cursul anului 1929. la edificiile, grajdurile, fântânile, oborul și podurile comunale.

XIII.

La orele 15. pentru cumpărarea alor 3. fântâni cu pompă pe seama primăriei și locuințelor notariale.

XIV.

La orele 15. și jumătate pentru arindarea dreptului de a încasa vamă în târgurile și bălciurile comunale, drept ce se arindează pe 3 ani consecutivi începând cu 31. Ianuarie, 1930.

XV.

La orele 16. pentru arindarea dreptului de a încasa vamă pentru trecerea cu podul plutitor communal, drept ce se arindează pe 3 ani consecutivi începând cu 31 Ianuarie, 1930.

XVI.

La orele 16. și jumătate pentru închirierea clădirei comunale Nr. 519/a. pe 3 ani consecutivi începând cu 1 Octombrie, 1929.

XVII.

La orele 17 pentru vinderea casei Nr. 665. proprietatea comunei împreună cu dependențele și grădina aparținătoare.

XVIII.

La orele 17 jumătate repararea edificiilor comunale conform devizelor pregătite de experți.

XIX.

La orele 18 pentru cumpărarea unei pompe de stropit străzile comunale. Se vor înainta oferte pentru pompă trasă de cai și autopompă de mărime mijlocie.

XX.

În ziua 30 Decembrie 1928 orele 8 pentru arindarea pe 1 an a 253. jugh. cad. pământ arabil aflător în pusta Sionda, comuna Bătanla, Ungaria, pentru anul economic 1929 | 1930.

XXI.

La orele 9 din aceeași zi pentru vinderea fânului și otăvei necesită de pe 230. jug. cad. pământ din pusta Sionda, comuna Bătanla, Ungaria, recoltabil în vara anului 1929.

XXII.

La orele 9 din ziua amintită pentru arendarea pentru pășunat a 320 jug. cad. pământ fânat pentru pășunatul vitelor până la 1 Februarie 1930. și începând imediat după cositul fânului respective al otăvei din vara anului 1929.

XXIII.

La orele 10 din amintita zi pentru vinderea alor 600. m. m. grâu aflător în comuna Bătanla, Ungaria ca arinda pusti Sionda. Grâul va fi recolta anului economic 1928 | 1929 și se livrează la 15 August anul 1929.

XXIV.

La oarele 11 din ziua arătată mai sus pentru vinderea paelor de grâu, pleavă, târnomată și tului recoltabili în anul economic 1928 | 1929 în pusta Sionda comuna Bătanla, Ungaria, livrabili imediat după recoltă în numita pustă.

Caetul de sarcini se poate vedea la această primărie, de unde se pot primi toate informațiunile necesare și toate detaliurile, ce stau în legătură cu aceste licitațiuni.

Licitațiunile se vor ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice, cu oferte închise și sigilate, pe cari concurenții le vor înainta acestei primării în termen.

La oferte se va anexa — dar în plic separat — și recepisa cautiunei de 4% a sumei oferte, care apoi se va complecta la 6%, se menționează însă că nu se primesc decât recepse de depuneri la Casa de depuneri sau Administrațiunii financiare despre cautiunea amintită și nici decum numerar sau efecte, eventual alte valori.

Rovine la 16 Septembrie 1928.

Primăria comunei.

Publicațiune.

În urma ordinului Ministerului de Interne cu Nr. 12580. P. avem onoare a Vă comunica, prin deciziunea ministerială 12529 P. din 2 Oct. 1928, s'a fixat ținerea unui examen de admitere pentru funcțiunea de pretor cu începere dela 1 Noiembrie 1928.

Condițiunile pentru înscriere la examen sunt cele prevăzute în deciziunea ministerială 6641 P. din 2 Iunie 1928, publicat în Monitorul Oficial 130 din 16 Iunie 1928, partea I pagina 5244 și 5245. Vă rugăm să luați măsuri ca această dispozițiune să fie adusă la cunoștința publică, pe cale de publicitate prin ziarele locale.

Totodată binevoiți a pune în vedere celor cari îndeplinesc provizoriu funcțiunea de pretor prin delegație, să facă cerere de înscriere la examen dacă întrunesc condițiunile cerute, deoarece după ținerea acestui examen nu se vor mai admite, sub nici un motiv asemenea delegațiuni.

Pentru Conformitate:
V. Bucur

Primăria Municipiului Arad
Serviciul Administrativ.

Nr. 2089 | 1928.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință publică, că la Serviciul Tehnic al Primăriei Municipiului Arad, se află vacant un post de arhitect, care va putea fi ocupat și de un inginer de poduri și soșe, cu salariu de bază de 1850 Lei plus toate accesoriile legale.

Doritorii de a ocupa acest post pe lângă cererea, care se va înainta în termen de 30 zile dela data publicării în Monitorul Municipiului Arad vor anexa următoarele certificate:

1. Extrasul de naștere,
2. Certificatul medical dela medicul de circ.
3. Certificat de naționalitate română.
4. Diploma de arhitect sau de inginer de poduri și soșe liberată de o politehnică din țară, ori din străinătate nostrificată,
5. Certificat de moralitate,
6. Dovadă, că a satisfăcut serviciul militar.

Concurenții trebuie să posede limba oficială a Statului.

Atât arhitectul, cât și inginerul acceptat va primi salariul corespunzător unui inginer ordinar cl. III. din Corpul Tehnic pe lunile din anul 1928, iar dela 1 Ian. 1929 arhitectul acceptat va primi tot acest salariu, urmând a fi avansat după normele Corpului Tehnic împlinindu-și stagiul prescris unui inginer din Corpul Tehnic iar dacă va fi acceptat la acest post vre-un inginer, acesta va primi dela 1 Ianuarie 1929 salariul corespunzător gradului din Corpul Tehnic.

Postulanții, cari ocupă vre-o funcțiune publică, vor înainta cererea prin autoritatea la care funcționează, cu referințe din partea acelei autorități.

Arad, la 28 Septembrie 1928.
Președintele comisiei interimare:

(ss) Dr. Robu

Secretar general:

(ss) Olariu

Pentru conf. cu originalul:
Pocioianu

PRIMĂRIA
Comunei Macea.

PUBLICAȚIUNE.

În urma nereușitei I. licitații, ținem o nouă licitație publică la data de 30 Octombrie 1928, oarele 9 a. m. pentru furnizarea alor 10 vagoane lemne de foc, calitatea I. esență tare necesare Primăriei, Notarului Școalelor de Stat din comună.

Licitațiunea se va ține în biroul Primăriei, cu oferte scrise, închise și sigilate, cu respectarea dispozițiilor art. 72—83 din Legea asupra Contabilității Publice.

Caetul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul Notarial între oarele oficioase.

Amatorii vor depune deodată cu oferta, la casseria comună și o garanță de 10 % din suma oferită.

Macea, la 5 Octombrie 1928.
No. 1465—1928. Primăria.

Cenz. Prefectura Județului.